

عنوان مقاله:

اثر تغییرات کوتاه و بلندمدت اقلیمی بر عملکرد گندم در استان کرمان

محل انتشار:

دو فصلنامه هواشناسی کشاورزی، دوره 9، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مهديه ساعی - بخش تحقیقات اقتصادی، اجتماعی و ترویج کشاورزی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان کرمان، سازمان تحقیقات، آموزش و

خلاصه مقاله:

هدف از تحقیق حاضر، بررسی اثرات کوتاه مدت و بلندمدت متغیرهای اقلیمی (دما و بارش فصول بهار و زمستان) بر عملکرد محصول گندم در استان کرمان (ایستگاه کرمان) بوده است. بدین منظور از داده های دوره زمانی ۹۵-۱۳۶۳ و رهیافت الگوی خود رگرسیونی با وقفه های توزیعی استفاده شد. آزمون کرانه ها، موید وجود هم انباشتگی بین متغیرها بوده و نشان داد که در بلندمدت، بین دو متغیر اقلیمی و عملکرد گندم رابطه ی مثبت و معنی داری وجود دارد. مقادیر کشش های بلندمدت متغیرهای دما و بارش فصول بهار و زمستان به ترتیب ۷۱/۱، ۴/۰، ۳۶/۰ و ۵۲/۱ به دست آمد. بدین معنی که در بلندمدت با افزایش/کاهش متغیرهای یاد شده، عملکرد گندم در زمستان افزایش خواهد یافت. همچنین ضرایب متغیرهای بارش بهار، بارش زمستان و دمای زمستان در کوتاه مدت به ترتیب ۱۹۱/۰، ۱۶۹/۰ و ۶۱۱/۰ به دست آمد. بر این اساس، یک درصد افزایش در بارش بهار موجب حدود ۱۹/۰ درصد افزایش در عملکرد گندم در یک درصد افزایش در بارش زمستانه منجر به کاهش ۱۶/۰ درصدی می شود. همچنین، یک درصد افزایش در دمای زمستان باعث ۶۱/۰ درصد افزایش در عملکرد گندم در کوتاه مدت خواهد شد. مطابق این نتایج، پاسخ عملکرد گندم به تغییرات متغیرهای اقلیمی در بلندمدت به مراتب معنی دارتر است. ضریب مدل تصحیح خطا کوتاه مدت نیز منفی و در سطح یک درصد معنی دار بود که رابطه ی بلندمدت پایدار بین کلیه متغیرهای مدل را تایید نمود.

کلمات کلیدی:

خودرگرسیون با وقفه های توزیعی، هم انباشتگی، گندم، عملکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1211472>

